

Αρ.θ. 18.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς.

Ετησίᾳ, Τάλαρα Διστάλᾳ 6

Ἑξαμηνιαίᾳ 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν Γραμματείᾳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 9,463.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Κλάδος των
Εσωτερικών.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς Κ.Κ. Μαυροκορδάτον, Φίλιππ, καὶ Ν. Καλλέργην.

Ὁ πλοίαρχος Ἀστιγξ δὲν ὑπάρχει πλέον ἢ θανατηφόρος πληγὴ, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν, ἐν ᾗ ἔδειδε νέα δείγματα τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ζήλου τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀνατολικοῦ τὰ τεῖχη, μᾶς τὸν ἀφῆρπασε κατὰ τὴν 20 Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Πάντες συνησθάνθημεν τὸ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην προσγενόμενον εἰς τὴν πατρίδα ὀυστύχημα εἰς βαθμὸν, ὥστε οὐδεμία ἐξωτερικὴ αἰτία δύναται νὰ προσεπαυξήσῃ τὴν ἄθυμίαν μας.

Χρεωστούμεν ὁμῶς εἰς τὴν μνήμην τοῦ γενναίου τούτου καὶ ἐναρέτου προασπιστοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, χρεωστούμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὸ νὰ ἑωσῶμεν εἰς τοὺς συγχρόνους ξένους, καὶ νὰ ἐγκαταλίπωμεν εἰς τοὺς ἀπογόνους ἐπίσημον ἅμα καὶ διαρκὲς τεκμήριον τῶν τε πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσιῶν τοῦ ἀνδρὸς τούτου, καὶ τῆς εἰκαίας πρὸς αὐτὸν ἐγγνωμοσύνης μας.

Ἀνὴρ ἀγαθὸς, στρατιώτης καὶ ναύτης ἀνδρείος, καλλιεργῶν μὲ ἴσην ἐπιτυχίαν τὰς τέχνας, τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας, ὁ πλοίαρχος Ἀστιγξ εὐηργέτησεν ὅλας τοῦ ἔθνους τὰς τάξεις.

Ἀλλ' ὡς ναύτης συνετέλεσε μᾶλλον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ θάλασσαν μαχόμενος ἐτραυματίσθη τὸ δι' ἡμᾶς πένθιμον ἐκείνο τραῦμα.

Πολεμικὴ ἄρα καὶ ναυτικὴ κηδεία ἀνήκει εἰς αὐτὸν κατ' ἐξοχήν.

Ὅλα σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος τὰ μέρη ἀναμνησκόντα πράξιν ἡρωϊκὴν, ἢ εὐεργεσίαν τοῦ πλοίαρχου Ἀστιγγοῦ. εἴν' ἐπίσης κατάλληλα εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι τὴν ἐπιτίμβιον τελετὴν κατανυκτικωτέραν· ἀλλ' ὡς θέατρον αὐτοῦ τούτου τοῦ ναυτικοῦ, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ εἰς αὐτὸν πολλοῦ ἀξίας βελτιώσκει τεινούσας εἰς τῆς πατρίδος τὴν ὑπεράσπισιν, ἀπαιτεῖ

ὁ Πόρος τὴν κατὰ τοῦτο προτίμησιν.

Ὡς τόπος συναθροίσεως τῶν συστρατιωτῶν τοῦ αἰοδείμου, ἐξαιτεῖται ὁ Πόρος τὰ νεκρὰ αὐτοῦ λείψανα, διὰ νὰ τὰ δεικνύῃ διηνεκῶς εἰς τοὺς γενναίους ἐκείνους ἄνδρας, οἵτινες φέροντες μεθ' ἑαυτῶν μνημόσυνα ζωηρότατα τοῦ εὐκλεοῦς συναγωνιστοῦ τῶν, θέλουν τὸν ὑπολαμβάνει ὥς μὴ παύσαντα νὰ ὑπάρχῃ, καὶ παραμυθούμενοι, ἂν καὶ ἀπατηλῶς, θέλουν ἐνισχύεσθαι διὰ τῆς παρουσίας του.

Τέλος, ὡς γυμνάσιον τῶν νέων ναυτῶν μας, ὁ Πόρος ἀπαιτεῖ νὰ εἶναι τῆς σκιάς του τὸ ἄσπλον, ὥστε ἡ μνήμη του, ἀνεξάλειπτος ἀπὸ τὴν φαντασίαν τῆς νεολαίας ταύτης, τῶν ἀγαθῶν τῆς Ἑλλάδος ἐλπίδων, νὰ τοὺς ὑπεκκαίῃ ὡς πνεῦμα προϊστάμενον εἰς τὰς σπουδὰς τῶν εἰς πρόσκτησιν τῶν ἀρετῶν καὶ γνώσεων. ὅσαι ἐκόσμουν τὸν αἰώνηστον.

Προστιθέντες εἰς ταῦτα ὅτι αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον ἤδη θρηνούμεν, εἶχον μόνον σκοπὸν τῆς Ἑλλάδος τὸ συμφέρον, φρονούμεν τρόπον τινὰ ἐκπλήρωσιν τῆς ἐσχάτης αὐτοῦ θελήσεως τὸ νὰ καταθέσωμεν τὰ λείψανά του εἰς Πόρον, ὅπου θέλουν ἔχει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τόσον ὠφέλιμον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπὶρροήν.

Πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἀξιούμεν, Κύριοι, νὰ συνθέσῃτε πρόγραμμα προσδιορίζον τὰς λεπτομερείας τῆς κηδευτικῆς πομπῆς, ἣτις θέλει μεταφέρει, κατὰ τὴν 20 Μαΐου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τὴν πολύτιμον κόριν ἐξ Αἰγίνης εἰς Πόρον.

Χρέος μας θεωροῦμεν νὰ συνοδεύσωμεν τὴν πύραυρον ταύτην ὁ δὲ Κ. Τρικούπης ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Ὑποθ. Γραμμ. καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κράββατος μέλλει νὰ κατατεθῇ εἰς τὸν τάφον, θέλει ἐκφωνήσῃ λόγον, ἐμφαίνοντα τὴν λύπην τῶν ἐκτενεργήμασι, τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ταύτης.

Χρεωστεῖτε προσέτι νὰ συντάξῃτε πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θέλομεν διενθύνει πρὸς τοὺς νέους Ἕλληνας τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ περὶ τὰς ἐλευθερίους τέχνας ἀσχολουμένους, προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς στείλωσι σχέδια καὶ πρωτότυπα πρὸς κατα-

σκήνην τοῦ μνημείου. τὸ ὅποσον θέλει ἀνεγερθῇ ἀπὸ τῆς πέτρας. ἥτις θέλει καλύψει πρὸς ὤραν τὴν κορυφὴν τοῦ προμάχου μας κόνιν.

Ἐπιττὸν κρίνομεν, Κύριοι, νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι ἀπλούστατον. Αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀοιδίου προσδιορίζουν τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ· καὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τούτων ἡ πρόμνησις θέλει εἶσθαι ὁ ἀληθὴς αὐτοῦ καλλωπισμός. Ἡ εὐγνώμων τῶν νέων συμπατριωτῶν μας ψυχή θέλει τὸ μαντεύσει.

Ἐσμός φιλίας σὰς συνδέει, Κύριοι, μετὰ τοῦ μακαρίου, ὅθεν τὸ ἔργον σας θέλει ἐκπληρώσει ἐντελῶς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου τὰς εὐχάς.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Τὰ λοιπὰ τοῦ ἐν τῇ 15 φύλλῳ τῆς Γεν. Ἐφημ. Ἄρθρου περὶ τῆς παρελθούσης ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ῥωσικῆς ἐκστρατείας.)

Στρατὸς καταβαίνων μέγος μὲν ἐκ τῆς Ποδολίας, μέρος δὲ ἐκ τῆς Μόσχας καὶ Πετροπόλεως, διευθύνεται πρὸς τὸν Προῦτον καὶ Δούναδιν· συγκειμένον δὲ τὸ καταρχὰς ἐκ τριῶν πεζικῶν συστημάτων καὶ τεσσάρων μοιρῶν ἰππικῶν, τὸ μὲν δεξιὸν σῶμα προσδιορίζεται, ὡς εἰκός, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ῥόθ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν ἡγεμονιῶν, εἰς τήρησιν τοῦ Γιούργιοβου, Ῥοχλσουκίου καὶ Συλληστρίας. Τὸ δὲ σῶμα τοῦ κέντρου ὑπὸ τὸν Μέγαν Δούκα Μιχαῆλον θέλει πολιορκήσει τὴν Ἰβραήλαν· τὸ ἀριστερὸν ἱέλος πάντων, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ρουτσέβιτς, ἰσχυρότερον τῶν ἄλλων δύο, θέλει διασῇ τὸν Δούναδιν μετέσπαρας μοίρας κατὰ τὸ Ἰσάκτι.

Πάντα ἀπέδωκαν κατ' εὐχὴν. Αἱ πλημμύραι τοῦ Δουνάβεως, ὅστις ἦτο παγωμένος μέχρι τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ὅστις εἶχεν αὐξήσει μεγάλως εἰς τὴν βραδυνοθεῖσαν διάλυσιν τῶν ἐν τῇ Γερμανίᾳ χιόνων, ἐβράδυναν τῇ ἀληθείᾳ ἐφ' ἡμέρας τινὰς τὴν διάδασιν. Διὰ νὰ φθάσωμεν ἕως εἰς τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, ἔπρεπε νὰ κατασκευασθῇ πρόχωμα δύο λευῶν, τὸ ὅποιον ἤθελε κάμει τιμὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους λεγεῶνας. Ἀλλ' ἡ ἀργοπορία αὕτη δὲν ἔλαβε πραγματικὴν τινα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων τῆς ἐκστρατείας.

Γενομένης τῆς ἐν Σαντουπόλῳ λαμπρᾶς διαβάσεως καὶ ἐπισυμβάσης τῆς τοῦ Ἰσακτίου ἀλώσεως, ὁ Αὐτοκράτωρ ἀναγκασμένος νὰ φέρῃ τηρητικὰ στρατεύματα κατέναντι τοῦ Ματσίνου, τῆς Ἰρσάδας, τῆς Τούλτσας καὶ Κουστεντζίου, δὲν ἠδύνατο, συνετὸς ὢν, νὰ ὑπερβῇ τὸ τεῖχος τοῦ Τζαϊανού μετὰ μόνον τὰ ὑπολειπόμενα εἰς αὐτὸν τέσσαρα συντάγματα.

Ἡ πρώτη αὕτη διαμέρισις τῶν δυνάμεων ἀπαραιτήτως ἀναγκαία διὰ νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὰς ἡγεμονίας, νὰ ἐκτείνῃ τὸ στάδιον τῶν ἐργασιῶν, καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς ἐνοχλήσεως τῆς παρακειμένης Ἰβραήλας εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως γεφύρας μας, ἐσταμύτησεν ἰσχυρῶς τὰ ἐπιθετικὰ κινήματα μέχρι τέλους τοῦ Ἰουνίου.

Εὐθὺς ὡς τὰ ἀποχωρισμένα σώματα ἐλευθερωθέντα μετὰ τὴν πτώσιν τῶν φρουρῶν ἠνώθησαν πάλιν, τὸ στρατεύμα ὑπῆγεν ἐναντίον τοῦ Χουσεῖν πασα, ἐδίωξε τὰς προσθοφυλακάς του ἀπὸ τὸ Παζαρτζίκιον εἰς Κοσλουτζί καὶ ἐπαρουσιάσθη ἔμπροσθεν τῆς Σούμλας. Ἡ πόλις αὕτη ἦτον ἐγνω-

σμένη διὰ τὸ ἀξίωμα [importance], τὸ ὅποιον παρέχει εἰς αὐτὴν ἡ στρατηγικὴ τοπικὴ ἐστία. Αὕτη ἦτον ἡ προσφυγὴ τοῦ Τουρκικοῦ στρατεύματος καθ' ὅλους τοὺς προηγηθέντας πολέμους. Ὁ Χουσεῖν εἶχε συναθροίσει ἐκεῖ ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων. Ἦτο τρόπος νὰ μὴν ὑπάγωμεν ἐναντίον του καὶ νὰ ζητήσωμεν νὰ τὸν φέρωμεν εἰς ὀλοσχερὴ μάχην; Τὸ νὰ νομίσῃ τις ὅτι προάγοντες ἐκ τοῦ Πραξιδίου κατευθεῖαν ἐπὶ τὸν ἱετὸν, ἠλέαμεν βιάσει τὸν σερασκέρην νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν Σούμλαν διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἀδριανούπολιν, εἶναι ἀπάτη, τὴν ὁποίαν κάνεις πολεμικὸς δὲν ἀποδέχεται, γνωρίζων τὸ περιχαρακωμένον ἐκεῖνο ἐπίπεδον καὶ τὸν Τουρκικὸν χαρακτήρα.

Ὑπῆγαν λοιπὸν κατὰ τῆς Σούμλας, ὡς ἔπρεπε νὰ κάμουν, καὶ ἡ μάχη τῆς 8 Ἰουλίου ἐπεσφράγισε τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πεζικοῦ μας πρὸς τὰ δουδῶδη πλήθη τοῦ ἐχθρικοῦ ἰππικοῦ.

Φθάσαντες ἔμπροσθεν τῆς Σούμλας, ἔπρεπε ἢ νὰ τὴν εἰσβάλωμεν, ἢ νὰ τὴν τηρῶμεν, διότι νὰ πολιορκηθῇ ἦτον ἀδύνατον ἐξ αἰτίας τῆς πολλῆς ἐκτάσεως τῶν συμπεπεπηγμένων ὁρέων, ἐπὶ τῆς κλίσεως τῶν ὁποίων κεῖται. Δύο λευῶν χαρακώματα, κατωχυρωμένα παντοῦ, ὅπου γίνονται προσιτὰ πύλιν μεγάλη ἐν ἀμφιθεάτρῳ εἶδει, κειμένη ἐπὶ τινος βουνοῦ, τοῦ ὁποῦ ἡ ὄψις κατακαλύπτεται ἀπὸ χάρακας ἰδοῦ ποία θέσεις, διίσχυρίζονται τινες, ὅτι ἔπρεπε νὰ κυριευθῇ κατὰ πρώτην προσβολήν.

Γακτικὴ πολιορκία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γένῃ, καθὼς οὐδ' ἀποκλεισμός.

Α'. Διότι τὸ ἡμισυ τοῦ ἐν Ἰβραήλᾳ μεταχειρισθέντος πυρεβολικοῦ συστήματος, ἀποκατέστη ἄχρηστον, τὸ δὲ ἐκ Κισβου ἐρχόμενον εὐρίσκετο ἀκόμη μακράν.

Β'. Διότι διευθύνοντες τὴν προσβολὴν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς πόλεως, καὶ διαπράξαντες ῥήγμα, δὲν κατωρθώναμεν τίποτε· ἔπρεπε πάντοτε νὰ κυριεύσωμεν διὰ λογχεύσεως ἕκαστον τῶν δρόμων πόλεως βαθμηδὸν οἰκοδομημένης, ὑπερασπιζομένης ἀπὸ μακρὰν σειρὰν χαρακωμάτων 300 ὀργυίας ὑψηλότερα κειμένων ἀπὸ τοῦ ῥήγματος, καὶ ἀμυνομένων ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ἡ πεισματικὴ ἀντίστασις ὅπισθεν τοῦ τεύχους εἶναι ἱκανῶς ἐγνωσμένη. Ἡ ἐκ τοῦ ἡμιπλεύρου [à mi-côte] προσβολὴ κατὰ τὸ μεσημβριανοπικρὸν ἀνοχύρωτον μέτωπον, ἢ ἀνάσας τῶν ἀπωτέρω τῆς πόλεως κειμένων λόφων, ἦσαν αἱ μόναι προβληθεῖσαι πράξεις, ἀλλὰ ἡ ἐπιχείρησις ἦτο πολλὰ παράδολος [hasardée] καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ γένῃ χωρὶς αἱματοχυσίαν φρικτὴν.

Ἐὰν ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἀπετύχαιεν εἰς τοιαύτην ἔφοδον, ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθῃ τὸν Δούναδιν, νὰ ἀμαυρώσῃ τοὺς προτέρους τοῦ ἀγῶνος, καὶ νὰ βραδύνῃ ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὴν ὁποίαν ὑπῆγαιεν νὰ κατακτήσῃ εἰρήνην. Ὁ ὁμολογούμενος σκοπὸς τοῦ πολέμου ἐσυγχώρει ἁδ' ἂν γε τοιαῦτα ριψικιν' ὑνήματα; Ἀφ' ὧμεν εἰς τοὺς ἀνταγωνιστάς μας αὐτοὺς τὴν φροντίδα τοῦ ν' ἀποκριθῶσι.

Τούτου δὲ μὴ γινομένου, δὲν ἔμενε κάμμιζ ἀμφιβολία περὶ τοῦ ποιητέου. Τουτέστι νὰ φυλάττεται ἡ Σούμλα, διὰ νὰ παραλυθῇ τὸ στρατεύμα τοῦ Χουσεῖν, καὶ νὰ ὑποταχθῇ ἡ Βάρνα, περιμενομένων κατὰ τὴν ἀπὸ Σεπτεμβρίου τῶν σωμάτων τοῦ Σερβατόφ, καὶ τῶν φυλακῶν νὰ σχηματισθῇ κατὰ τὸν καιρὸν τούτον ἡ τῆς Συλληστρίας πολιορκία διὰ ν' ἀσφαλισθῶσιν αἱ πρὸς παραχειμασίαν θέσεις μετὰ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῆς θαλάσσης· ἔπειτα ὠφελοῦμενοι τότε ἀπὸ τὰς ἐλθούσας βοηθείας νὰ στενοχωρήσωμεν τὴν Σούμλαν, ἢ νὰ προδεύσωμεν κατὰ τῆς Βουρ-

αδός. Ταῦτα ὑπηγόρευεν ὁ ὀρθὸς λόγος, ταῦτα ἀπεφά-
ντε καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅστις δὸς τὰς ἀναγκαίαις διατα-
γὰς εἰς τοὺς περὶ τὴν Βάρναν, ὑπῆγεν εἰς Ὀδησσὸν νὰ προσ-
εῖνῃ, ὥστε διὰ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐπικουριῶν νὰ δυνηθῇ νὰ
πιχειρισθῇ τι ἄξιον τῆς εἰς τὸ στράτευμα παρουσίας του.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Βάρνα ἐκρίθη
ἐπιπολαιῶς πῶς κατὰ ἀναφοράς πολλὰ λειπούσας τοῦ ἀκ-
ριδοῦς καὶ τὰ καταρχὰς προσδιορισθέντα εἰς τὴν πολιορ-
κίαν ταύτην μέσα ἀπεδείχθησαν ἀνίκανα. Εἰς μάτην ἔφερεν
στὸλος ὑστερον ἐπικουρίας τινὰς καὶ τὸ ἀπαραίτητον ὑλι-
κόν. Καὶ τοῦτο δὲν ἐξήρκεσεν ἀκόμη εἰς τὸ νὰ περικλεισθῇ
καὶ πολιορκηθῇ τὸ φρούριον.

Τὸ πρῶτον τοῦτο σφάλμα κατηνάγκασε τὸν πρίγκιπα
Μεγκικόφ, περικυκλωμένον ἀπὸ δυσκολίας, τὰς ὁποίας
μόνη ἡ εὐφυΐα του ἠδύνατο νὰ νικήσῃ, νὰ κάμῃ τὴν προσ-
βολὴν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅπου εὕρισκοντο ὅλαι
του αἱ δυνάμεις καὶ ἡ σύμπραξις τοῦ στόλου, ἀλλ' ἐκεῖνο
ἦτο καὶ τὸ δυνατώτερον τοῦ φρουρίου μέρος. Ἡ περίστασις
αὕτη παρέτεινε τὴν ὑπεράσπισιν πέραν τοῦ λελογισμένου
ὅρου. Ἀντὶ νὰ εἴμεθα κύριοι τῆς Βάρνας τὴν 30 Αὐγούστου
καὶ νὰ ἐνώσωμεν τότε τὰ στρατεύματα τοῦ Σερβατόφ καὶ
τὰ τῆς φυλακῆς μετὰ τῶν τοῦ Ρουτζέβιτς καὶ τοῦ ἐκ Βυρ-
τεμβέργης πρίγκιπος Εὐγενίου, εἴτε διὰ νὰ πρῶξωμεν τὸν
πόλεμον πέραν τοῦ Αἰμου, εἴτε διὰ νὰ κατακλείωμεν τὴν
Σούμλαν καὶ νὰ καταβάλωμεν διὰ τῆς πείνας τὸ ἐκεῖ εὐρ-
σκόμενον στράτευμα, ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶμεν ὅλον τὸν
Σεπτέμβριον μῆνα καὶ ὅλα τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν μας μέσα
κατὰ τῆς Βάρνας, τὴν ὁποίαν οἱ Τούρκοι ἐθεώρουν μετὰ
λόγου ὡς τὸ προπύργιον τῆς Ρούμελης καὶ τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως. Τόσῃν δὲ ἀξίαν ἀπένεμον εἰς τὰς περὶ αὐτὴν
πράξεις, ὥστε ὁ μὲν Καπετάμπασας ὑπῆγεν ἐκεῖ ἀρχηγὸς
αὐτὸς μὲ ὅσα στρατεύματα ἠδυνήθη νὰ συνάξῃ, ὁ δὲ Μέγας
Βεζύρης ἐπροχώρησε μὲ τὰ τελευταῖα τῆς ἐφεδρείας τοῦ
Βασιλείου στρατεύματα εἰς τὸν Αἰτὸν, διὰ νὰ τὴν ὑποστη-
ρίξῃ καὶ βοηθήσῃ.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπανῆλ-
θεν εἰς τὸ στράτευμά του τὴν 28 Αὐγούστου κατέναντι
τῆς Βάρνας. Ἐκρίνε δὲ ἡ Α. Μ. ὅτι ἔπρεπε νὰ συγκετρώσῃ
ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ τὰς προσπάθειάς του διὰ νὰ ἐπι-
ταχύνῃ τὴν παράδοσιν.

Τὰ ὑπερβολικὰ καύματα τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, ὅτε τὸ
Θερμόμετρον ἀνέβη εἰς τὸν 46ον βαθμὸν εἰς τὸν ἥλιον, ἐπρο-
ξένησαν, καθὼς καὶ τὰ κακὰ ὕδατα, ἀσθενείας εἰς τὸ στρά-
τευμα καὶ τὸ σῶμα τοῦ Σερβατόφ δὲν συνετέλεσεν εἰς ἄλλο
εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἀναπληρώσῃ τοὺς κενοὺς τόπους, τοὺς
ὁποίους ἐπροξένησαν ταῦτα προσωρινῶς εἰς τὰς τάξεις.
Ὅθεν τὸ στράτευμα ἄλλην ἐνδυνάμωσιν δὲν ἔλαβεν εἰμὴ
τὴν φυλακὴν, ἡ ὁποία ἐχρειάσθη μάλιστα νὰ παραλαχθῇ
εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πολιορκίας τῆς Βάρνας.

Ἡ τοποθεσία τοῦ φρουρίου τούτου μεταξὺ τῆς λίμνης
Δεύνου καὶ τῆς θαλάσσης ἀπικαθιστᾷ τὴν πολιορκίαν αὐτοῦ
πολλὰ δύσκολον, ἐπειδὴ, διὰ νὰ θαλῇ εἰς ἐνέργειαν, εἶναι
ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ ἐν σῶμα κατὰ μεσημβρίαν,
τὸ ὁποῖον νὰ εὕρισκεται πάντῃ ἀπομεμονωμένον τῶν πολιορ-
κοῦντων καὶ ἐκτεθειμένον εἰς ὅλας τὰς δυνάμεις τῶν Ὀ-
θωμανῶν.

Αἱ περὶ τὴν Βάρναν πράξεις, αἱ καὶ προσκοπτόμεναι
ἀπὸ τὴν περιπλοκὴν ταύτην καὶ ἀπὸ τὰς δυσχωρίας, ἐγέ-
νοντο ἐνδοξοὶ διὰ τὰ στρατεύματά μας καὶ ὅλοι οἱ ἀγῶνες
τῶν στρατευμάτων τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη καὶ Μεγάλου Βεζύρη
καταθραύσθησαν ἐμπροσθεν τῆς ἀκλονήτου σταθερότητος

ἐπὶ ταγμάτων τῆς φυλακῆς, τὰ ὁποῖα δις τοὺς ἀπέκρου-
σαν μετὰ μεγίστης φθορᾶς. Ἡ μάχη αὕτη τῆς 18 Σεπ-
τεμβρίου δύναται νὰ λογισθῇ ὡς κατόρθωμα, εἰάν αἱ πρά-
ξεις κρίνωνται κατὰ ἀλήθειαν ἐκ τοῦ τελικοῦ αὐτῶν αἰτίου.
Ναὶ μὲν ὁ ἐκ Βυρτεμβέργης πρίγκιψ Εὐγένιος δὲν ἐπέτυχε
νὰ καταστρέψῃ τριπλάσιον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐχθρικοῦ στρά-
τευμα καὶ ἰσχυρῶς κατωχυρωμένον, ἀλλὰ διήρесе καὶ τὴν
προσοχὴν καὶ τὰς δυνάμεις τῶν Τούρκων, καὶ ἠνάγκασε τὸν
Ὁμέρ Βρυώνη νὰ περιορισθῇ ἀμυνόμενος. Ἐὰν δὲ ὁ πρίγ-
κιψ δὲν κατώρθωσεν ἐντελέστερα τὸ ἀγώνισμα, αἷτιον
ἄλλο δὲν εἶναι εἰμὴ τὸ ὑπερβολικὸν θάρος ἐνὸς τάγματος,
τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον τῶν ἐχθρικοῦν ὀχυρωμάτων
χωρὶς νὰ προσμείνῃ τὴν τῶν ἄλλων στρατευμάτων σύμ-
πραξιν, οὔτε τὴν συνδρομὴν τοῦ πυροβολικοῦ ἐμπεριδεμένου
εἰς δρόμους καὶ στενὰ σχεδὸν ἄδατα.

Ὑποχωρεῖ τέλος ἡ Βάρνα εἰς τὴν καρτερίαν καὶ στα-
θερότητα τῶν στρατευμάτων μας. Ἐκαλοῦνται τινες τῶν
στρατιωτῶν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους λέγουσι ἐξηχρειωμένους
ἔφερον τὸν τρόμον καὶ τὸν θάνατον ἕως εἰς τὸ κέντρον τῆς
πόλεως, ὁ δὲ ἐχθρὸς, ὅστις ἐλαμπρύνθη διὰ τὴν γενναίαν
ὑπεράσπισιν, γνωρίζει ὅτι δὲν τὸν μένει ἄλλη σωτηρίας
ὁδὸς εἰμὴ ἡ εὐμένεια τοῦ νικητοῦ. Τὸ προπύργιον τῆς Ρ-
μελης παραδίδεται ἄνευ συνθήκης ἐμπροσθεν τοῦ ἀδυνάτου
στρατεύματος, τὸ ὁποῖον εἶχε καυχῆθῃ ὅτι τὸ ἔσωσε ἡ δὲ πόλις
αὕτη, ἥτις ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ Βασιλείου
δὲν ἔπαυτε τοῦ νὰ εἶναι ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν, χαι-
ρετᾷ, πρῶτον τῶρα τὰς Ῥωσικὰς σημαίας νικητρίας.

Ὅθεν εἰς ὀλίγους ἡ τέσσαρας μῆνας, τὸ στράτευμα
τοῦτο, τὸ ὁποῖον μᾶς παριστάνουν μὲ τόσῃν εὐτέλειαν,
ἐξεπόρθησε τρεῖς μεγάλας ἐπαρχίας, κατέκτησε δύο φρού-
ρια, τὰ ὁποῖα κατέχουν τὴν πρώτην τάξιν ἀνάμεσον τῶν
Τουρκικῶν φρουρίων, ἀνεπέτασε τοὺς αἰτούς του ἐπὶ τῶν
τειχῶν τῆς Ἰβραήλας, τοῦ Ματσίνου, τοῦ Ἰσακτσίου, τῆς
Ἰρσέβας, τοῦ Κουστεντζίου, τῆς Τούλτσας, καὶ τέλος
πάντων τῆς περιφήμου ἐκείνης Βάρνας, ὅπου τῶν συγγρα-
φῶν πολλοὶ ἐπροφῆτευσεν ἤδη ὅτι ἐμελλεὶ νὰ ταφῇ ἡ δόξα του.

Σπεύδοντες νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν σύνοψιν τῆς περιλήψε-
ως ταύτης, ἀπ' ὀλίγου ἐλησμονήσαμεν τὰς ἐνδύξους μά-
χας τὰς συγκροτηθείσας ἐμπροσθεν μὲν τῆς Συλληστρίας
παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ροθ, κατὰ δὲ τὴν μικρὰν Βλαχίαν
παρὰ τοῦ Βαρῶνος Γεῖσμαρ, μάλιστα δὲ ταύτας, καθ' ἃς
τετρακισχίλιοι τῶν στρατιωτῶν μας ἐπέπεσον πολμηρῶς,
καὶ ἔτρεψαν 20,000 Τούρκους, οἵτινες ἔχοντες ὑποστή-
ριγμα φρούρια, ὁποῖα τὸ Βιδδίνιον, τὸ Γιούργιεβον, τὸ
Ροχτσούκι καὶ τὰς πολυαριθμούς αὐτοῦ φρουρὰς, ἠλπί-
ζον νὰ μᾶς ἐξώσωσι καὶ ἀπὸ τὰς ἡγεμονίας, ἀλλὰ τὸν-
αντίον ἐφυγον εἰς τοιαύτην ἀταξίαν, ὥστε ἄφησαν εἰς
ἡμᾶς τὴν πολλοῦ ἀξίαν θέσιν τοῦ Καλαφάτ, διὰ νὰ εὐ-
ρωσι καταφύγιον πέραν τοῦ Δυναβέως.

Ἐνῶ δὲ τὸ κυριώτερον σθένος καλῶρθονε ταῦτα ἐν τῇ
Εὐρώπῃ, μικρά τις μοῖρα, ἡγουμένου τοῦ πρίγκιπος Με-
γκικόφ, ἀπιδιώκουσα ὀλοκλήρους φυλάς ἐν μέσῳ τῶν ἀγῶ-
νων ἐπιπονοῦ πολιορκίας, ὑπέσπεν ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸ ἀξιόλο-
γον τῆς Ἀνάπας φρούριον μετ' οὐ πολλὰς δ' ὕστερον ἡμέ-
ρας ἡ τοῦ Πόλι παραδοσις εἰς τὸν στρατηγὸν Ἐσσην μᾶς
ἐξησφάλιζε τὰς τοῦ Φάσιος ἐκβολὰς, καθὼς καὶ τὴν τελείαν
κατάσχεσιν τῆς Μιγγρελιακῆς καὶ Ἰμερελινῆς παραλίας.

Τέλος πάντων μία φύκλα παλληκαρίων ἀποθανάτι-
ζετᾷ ἐκπορθοῦσα τὰς πλησιοχώρους σαλτρωσίας τῆς κοι-
νίδος τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου. φημιζόμεναι ὡς ἐστὶν
ἡ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Τουρκικῆς δυνάμεως.

Βασιλέων ἀκόμη τὰς ὁποίας ἔδρευεν εἰς τὴν Περσίαν ὅπως ὁ τοῦ Ἐρξιδαν κόμης Πασκεύης διασχίζει ὁρμη-
τῶς τὰ πρὸς τὴν Περσίαν μεθόρια τῆς Τουρκικῆς Ἀρ-
μενίας, ἐπιτίπτει κατὰ τοῦ Κάρς, φρουρίου ἀξιολόγου ὄχι
μόνον διὰ τὴν ἰδίαν τοποθεσίαν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ κέν-
τρῳ τῶν ἐχθρικών συνόρων καίριον θέσιν τοῦ κυριεύει αὐτὸ
ἐφόδου τὴν 23 Ἰουνίου, καθὼς καὶ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ,
ἀπόρρητον φημιζομένην ἢ ἰσοπαλὴς πρὸς τὸ στρα-
τευμα τοῦ φρουρὰ μαλαίως ἀνθίσταται· εἰς ὀλίγας ὥρας
μὲν φονεύονται, οἱ δὲ ζωγροῦνται, καὶ καταστρέφει οὕτω ἐν
τῇ τῇ ἀρχῇ τὸ πρὸς ὑπεράσπισιν σύστημα τοῦ ἐχθροῦ,
ὅστις βραδὺς πάντοτε καὶ βαρὺς εἰς τὰς πράξεις τοῦ, ἐλο-
γώζοντο ὅτι ἐκ τῆς παραληθησμένης ὑπερασπίσεως τοῦ φρου-
ρου ἐκείνου θέλει λάβει καρὸν νὰ συναθροίσῃ πολλὰ με-
γάλας δυνάμεις διὰ νὰ στήσῃ τὰς προόδους μας.

Μαθὼν δὲ ὅτι ὁ τοῦ Ἐρξιδαν πασᾶς ἐδιέλεξε τὸ φρου-
ριον Ἀκαλτζίκι, ὡς τόπον συγκεντρώσεως πολυαριθμοῦ
στρατεύματος, ὁ κόμης Πασκεύης, ὅστις δὲν εἶναι τόσον
δυνατὸς, ὥστε νὰ παραβλέψῃ ὀπισθὲν τοῦ τοιαύτου συν-
άθροισιν, καὶ αἰσθάνεται τὸ λυσίτελές τοῦ φρουρίου τοῦτου
εἰς τὸ ν' ἀνοίξῃ δρόμον εὐθὺς πρὸς τὰς ἐν τῇ Γεωργίᾳ
Ῥωσσικὰς ἐπαρχίας, ὑπάγει μὲ τὴν αὐτὴν ὁρμὴν εἰς ἐκεῖνο
τὸ μέρος, ὑπερβάλλων τὰς ἀναριθμήτους δυσκολίας, τὰς
ὁποίας ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν ἀποτόμων ὁρέων τοῦ Τσιλδούρς,
καὶ προκύπτει ἔμπροσθεν τοῦ Ἀκαλκαλάκι, τὸ ὁποῖον κυ-
ριεύει διὰ τὴν σύγχυσιν καὶ τὸν τρόμον, τὰ ὁποία ἦσαν οἱ
πρόδρομοι τῶν στρατευμάτων του.

Φθάσας τὴν 4 Αὐγούστου εἰς τὴν Κούραν, ἐλέπει ἐαυ-
τὸν μὲ 7 ἕως 8 χιλιάδας κατέναντι 30,000 ἐχθρῶν εἰς
ὑπεράσπισιν τοῦ Ἀκαλτζικίου συνδραμόντων. Μετὰ δύο
καὶ τριῶν ἡμερῶν μερικὰς συμπλοκάς, ἀπεφάσισε νὰ κρο-
τήσῃ τὴν 9 τοῦ Αὐγούστου ὁλοσχερῇ μάχην. Διὰ νὰ περι-
κυκλώσῃ τὴν πόλιν, νὰ ἐφορμήσῃ κατ' ἐχθρῶν τετρα-
πλασίων τὸν ἀριθμὸν, καὶ νὰ τὸν ἀναστρέψῃ, δὲν ἐχρειάσθη-
σαν εἰμὴ ὀλίγας ὥρας τὰ ὀλιγάριθμα τάγματα μας. Χωρὶς δὲ
να ἀφήσῃ τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ συνέλθωσιν ἐκ τοῦ θάμβους
τῶν, πράττει τὴν 13 εἰς ἐφόδον τοῦ φρουρίου, ὅπου 15,000
στρατιῶται καὶ ὑπλισμένοι κάτοικοι κατεπατήθησαν ἐφονεί-
θησαν καὶ ἐζωγρήθησαν ἀπ' ὀλιγωτέρους ἢ 5,000 ἀνθρώπους
μετὰ τινὰ μάχην, ἥτις θέλει καταταχθῇ μετὰ τῶν καλλί-
στων στρατιωτικῶν ἄθλων τῶν ἡμερῶν μας. Τὰ φρούρια Βαϊα-
ζήτ, Ἀτσκούρ καὶ Ἀρδαγάν ὑπέφερον τὴν αὐτὴν τύχην κατὰ τὰ
τέλη τοῦ Αὐγούστου, καὶ συνεπλήρωσαν τὰ κατορθώματα τοῦ
μικροῦ τούτου στρατεύματος, τὸ ὁποῖον διασπείρει τὴν φοί-
κην ἕως εἰς τὰ τείχη τοῦ Ἐρξιδαν καὶ τῆς Τραπεζούντος,
ἀφοῦ ἀπ' αἰώνων ὁ ὑπερήφανος Μουσουλμάνος δὲν ὑποπτεύθη-
κάν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ἴδῃ χριστιανικὰς σημαίας εἰς ἐκείνους
τοὺς τόπους.

Τόσα τρόπαια, εἰς τὰ ὁποία δύνανται νὰ προστεθῶσι 1,280
κανόνια, 400 σημαῖαι καὶ 20,000 αἰχμαλῶτοι, προσεγέ-
νοντο εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἀντὶ 18 ἕως 20 χιλιάδων ἀνθρώπων
πεσόντων, ἢ πληγωθέντων πολλὰ καιρίως, ὥστε νὰ μὴ δύ-
ναι νὰ ὑπηρετήσῃ.

Ποῖα δὲ μεγάλα ἀνδραγαθήματα θέλουν ἀντιθέσει οἱ ἐχ-
θροί μας εἰς τὰ καταριθμηθέντα, καὶ ποῖαι εἶναι αἱ νίκαι,
τῶν ὁποίων τὸ ἀληθὲς αἰξέναι ἐφημερίδες αὐτοθελήτως παρ-

ἔφθειραν; Ἡ ἥττα δύο ταγμάτων μας προκινδυνεύσαντων
πολλὰ μακρὰν εἰς ἐξέτασιν τῶν τόπων, καὶ ἡ ἀπώλεια ἐνός
χαρκώματος μετὰ 6 κανονίων ἐπιληφθέντος τὴν νύκτα διὰ
τὴν τυφλὴν ἐκθάρτησιν τῶν φυλάκων αὐτοῦ· ἐλάχιστα συμ-
βεβηκότα κοινότατα εἰς τὸν πόλεμον, τὰ ὁποῖα οὐδαμῶς συν-
έβαλον εἰς τὴν ἐκβάσιν του.

Ἰδοὺ δι' ὀλίγων ὅσα βασκανία κινούμενοι πρὸς τὰ κατ-
ορθώματά μας συγγραφεῖς δὲν συνεστάλησαν νὰ ὀνομάσωσιν
ἐκστρατεῖαν ἡστοχημένην καὶ ὀλεθρίαν εἰς τὴν δόξαν τῶν
νικητῶν!! Δὲν ἐχρειάζετο εἰς τὴν Ῥωσσίαν εἰμὴ ἄλλη
μία δευτέρα ἐκστρατεία, τόσον δυστυχῆς, ὡς ἐκείνη, καὶ
οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς κύριοι τότε τῆς Σιληστρίας, τοῦ Ροχ-
τσουκίου, καὶ τῆς Σούμλας ἴσως ἀκόμη, ἤθελον καταβῇ
θριαμβευτικῶς εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι οἱ Τούρκοι δὲν θέλουν τοὺς ἀναγκάσει
νὰ ἔλθωσιν εἰς τοῦτο, καὶ ὁ Σουλτάνος διατιμῶν καλῆτερον
τὰ τῆς ἐκστρατείας ἐκβάντα ἢ οἱ ἐφημεριδογράφοι τῆς
Εὐρώπης, θέλει αἰσθάνῃ ὅτι εἶναι ἀφροσύνη τὸ νὰ διατρέ-
ξῃ νέους κινδύνους, ἀντὶ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς μετρίας
συμφωνίας τὰς ἐν αὐταῖς ταῖς προκηρύξεις τοῦ πολέμου δια-
γραφείσας παρὰ τῆς Ῥωσσίας.

Τῶντι, ἐὰν ἡ Ῥωσσία ἀναγκασθῇ ἀκόμη μίαν φοράν νὰ
προσδράμῃ εἰς τὰ ὅπλα, ἡ ἐρχομένη ἐκστρατεία, θεοῦ βοη-
θοῦντος, θέλει ἀποδείξει μᾶλλον ἢ οἱ λόγοι μας, τὰ ἐκ τῆς
τελευταίας πλεονεκτήματα.

Μόνῃ ἡ ἐκθεσις τῶν διαπραχθέντων τούτων πλεονεκτημά-
των καὶ τῶν κατακτηθέντων τροπαίων, καθὼς καὶ ἡ ἐπιό-
ροῇ, τὴν ὁποίαν θέλουν λάβει ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τῶν συμβε-
βηκότων, θέλουν διαδηλώσει περιπλέον τὸ ἀνάρμοστον τῶν
φωνασκιῶν, τὰς ὁποίας προεθέμεθα ν' ἀναιρέσωμεν, ἀποδει-
κνύουσαι ὅτι τὸ Ῥωσσικὸν στρατεῦμα διέπραξε πλείοτερα
κατὰ τοὺς τέσσαρας τούτους μῆνας, ἢ ἄλλοτε κατὰ πολλὰς
ἐκστρατείας, ἐν τῇ Τουρκίᾳ. Δὲν δυνάμεθα ὅμως καὶ νὰ
μὴν ὁμολογήσωμεν ὅτι μ' ὅλα τὰ κατορθωθέντα, ἐσφάλισαν
καὶ τινα. Ὁμολογοῦντες δὲ μετὰ πλείστης παρρησίας τὰ
ἐσφαλμένα, θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ τ' ἀποφύγωμεν εἰς τὸ
ἐξῆς. Τὸ δὲ παρὰ πᾶσιν ἀναντίρρητον, ὅτι μ' ὅλα ταῦτα τὰ
κατορθώματα ἐν τῷ ἄμα ἔνδοξο καὶ ἐπωφελεῖ οὔτε μίαν
στιγμὴν δὲν μετέβαλε τὴν ἐπιθυμίαν ἡ Α. Μ. τοῦ νὰ κάμῃ τὴν
εἰρήνην κατὰ τὰς πρὸ τοῦ πολέμου διαγγελθείσας συμφωνίας.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ Σουλτάν Μαχμούτ, μετριώτερά ποτε
φρονήσας, θέλει γνωρίσει τὰς ἀληθείας ταύτας, καὶ συνθήκη
στερεὰ θέλει φέρεῖ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν ὁμόνοιαν μετὰ
δύο ἐπικρατειῶν, αἵτινες δὲν ἔχουν πλέον τὰς αὐτὰς αἰτίας
τῆς ἀντιζηλίας, τὰς ὁποίας εἶχόν ποτε, ὅτε δὲν εἶχεν
ἀκόμη ἡ Ῥωσσία, διὰ τῆς κτήσεως τῆς παραλίας τοῦ Εὐ-
ξεινίου Πόντου, ἐν ἀσφαλεῖ τὴν τόσον οὐσιώδη πρὸς τὴν
ὑπαρξίν τῶν μεσημβρινῶν αὐτῆς ἐπαρχιῶν ἐξοδον.

Ἐὰν ἡ εὐχὴ μας αὕτη δὲν ἐξεπληροῦτο, δὲν ἐπιθυμοῦμεν
ἄλλο τι παρὰ μίαν ἐκστρατεῖαν ὡς τὴν προηγηθείσαν, ἥτις
μας χορηγεῖ δέκα τέσσαρα φρούρια καὶ ὄχυρά, καὶ δέκα
τέσσαρας ἐπαρχίας. Καὶ τότε θέλομεν μακαρίσει ἐαυτοὺς
διὰ τὰς ἐκβάσεις πολέμου ὑπὲρ τοῦ ἱερωτέρου τῶν ἀγώνων
ἐπιχειρισθέντος, καὶ ἀφήσει εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν
ἡδονὴν τοῦ νὰ κατασκευάζωσι τὰς νομιζομένας ἥττας.

Τῶν ἀνωτάτων τις ἀξιωματικῶν Ῥώσων.